

1978. évi 15. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről

(Az egyezmény megerősítő okiratait Londonban az 1978. évi június hó 27. napján cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén

A Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság; attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén;

Megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Azok az adók, amelyekre a jelen Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságban:

- (i) a jövedelemadó (the income tax);
- (ii) a társulati adó (the corporation tax);
- (iii) a tőkenyereség-adó (the capital gains tax);
- (iv) az értéknövekedési földadó (the development land tax);

(a továbbiakban „egyesült királysági adó”);

b) a Magyar Népköztársaságban:

- (i) a jövedelemadók;
- (ii) a nyereségadók;
- (iii) a vállalati különadó;
- (iv) a községfejlesztési hozzájárulás;
- (v) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték;

(a továbbiakban „magyar adó”).

(2) A jelen Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra, amelyeket bármelyik Szerződő Állam a jelen Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezet.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) A jelen Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Egyesült Királyság” kifejezés jelenti Nagy-Britanniát és Észak-Írországot, beleértve az Egyesült Királyság parti tengerén kívüli bármely olyan területet, amelyen a nemzetközi joggal és az Egyesült Királyság törvényeivel összhangban, a tengerfenék és az altalaj, valamint azok természeti kincsei tekintetében az Egyesült Királyság joga gyakorolható;

b) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

c) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) az Egyesült Királyság vonatkozásában mindazokat a természetes személyeket, akik az Egyesült Királyság törvénye szerint brit alatt valók, de nem annak folytán, hogy rendelkeznek valamely, az Egyesült Királyságon kívüli független Commonwealth-ország állampolgárságával, feltéve, hogy ezeknek a személyeknek tartózkodási joguk van az Egyesült Királyságban; és minden olyan jogi személyt, társaságot, társulást vagy más jogalanyt, amelynek ez a jogi helyzete az Egyesült Királyság törvényeiből származik;

(ii) a Magyar Népköztársaság vonatkozásában mindazokat a természetes személyeket, akik a Magyar Népköztársaság állampolgárságával rendelkeznek és minden olyan jogi személyt, társaságot, társulást vagy más jogalanyt, amelynek ez a jogi helyzete a Magyar Népköztársaság törvényeiből származik;

d) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot, vagy az Egyesült Királyságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

g) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét, és az Egyesült Királyság esetében a Belföldi Állami Bevételek Igazgatóságát (Board of Inland Revenue) vagy annak meghatalmazott képviselőjét jelenti.

(2) A jelen Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak a jelen Egyezmény által érintett adókra vonatkozó törvényei megállapítanak.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés, a jelen cikk (2) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések fenntartásával, olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a törvénye szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy a jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy jogi helyzete a következő szabályok alapján határozandó meg:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási

helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai a 25. Cikk szerint kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy a jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelő berendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olajkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló más telepet;

g) a természeti kincsek feltárására használt berendezést vagy felszerelést;

h) az olyan építési kivitelezést, vagy szerelést, amelynek időtartama huszonnégy hónapot meghalad.

(3) Nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozza, részére információkat adjon, tudományos kutatást végezzen vagy hasonló tevékenységet folytasson, amely előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(4) Az olyan személy, aki - kivéve a független képviselőt, akire a jelen cikk (5) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, telephelynek tekintendő az először említett Államban, ha ebben az Államban meghatalmazása van - amellyel ott rendszeresen él - arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha e személy tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

(1) Az ingatlan vagyonból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) a) Az „ingatlan vagyon” kifejezést, a jelen bekezdés b) pontjának rendelkezéseit fenntartva, annak a Szerződő Államnak a törvénye szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik.

b) Az „ingatlan vagyon” kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) A jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) A jelen cikk (1) és (3) bekezdéseinek rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak a telephely miatt felmerült költségei, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség

a) javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztta vásárlása, vagy

b) javaknak vagy áruknak a telephely részére, annak használatára történő pusztta kiszolgáltatása miatt.

(5) Amennyiben a nyereség olyan tételeket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem adóztatható a másik Szerződő Államban olyan nyereség után, amely akár saját, akár általa bérelt hajók vagy légi járművek üzemeltetéséből (az azzal összefüggő tevékenységet is beleértve) származik, kivéve, ha a nyereség hajóknak vagy légi járműveknek kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyekre korlátozott útjaiból ered.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozására is alkalmazandók, amely a másik Szerződő Államban ügynökség útján tevékenykedik.

(3) A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvétélből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a törvényei szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék kedvezményezettje olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaságban a szavazatoknak legalább 25 százaléka fölött ellenőrzést gyakorol;

b) minden egyéb esetben az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból származó jövedelmet, valamint társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a törvénye szerint, amelyben a felosztást végző társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van a földterületre bejegyzett jelzáloggal, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve a kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a kamatot fizető személy és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett kamat összege bármely okból meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, úgy a jelen cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam törvénye szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és rádió- és televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat) szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) A jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a licencdíjat fizető személy és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett licencdíj összege bármely okból meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, úgy a jelen cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam törvénye szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan

állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből érnek, a másik Államban adóztatható.

(3) Tekintet nélkül a jelen cikk (2) bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légi járművek, valamint az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

(4) A jelen cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül a jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül a jelen cikk előbbi rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a hajó vagy a légi jármű üzemeltetéséből nyereséget élvező személy illetőséggel bír.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának a tagja, a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Hivatásos előadóművészek

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az előadóművészek, mint színpadi, film-, rádió vagy televíziós művészek, a zeneművészek és a sportolók élveznek ilyen minőségükben kifejtett személyes tevékenységükből, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ezt a tevékenységet kifejtik, kivéve, ha az előadóművész vagy a sportoló által ilyen tevékenységért kapott bruttó összeg, beleértve a részére megtérített vagy helyette viselt költségeket, a vonatkozó adóévben nem haladja meg a 8000 font sterlinget, vagy annak magyar forintban kifejezett ellenértékét.

(2) Tekintet nélkül a jelen cikk (1) bekezdésének rendelkezéseire, az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységből származó jövedelem, amennyiben ezt a tevékenységet a Szerződő Államok között létrejött kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján fejtik ki, mentes az adó alól abban az Államban, amelyben a tevékenységet kifejtik.

18. Cikk

Nyugdíj

(1) A 19. Cikk (1) és (2) bekezdéseiben foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, valamint az ilyen személynek fizetett mindennemű járadék, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) A „járadék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amely rendszeresen, meghatározott időközökben, az élet tartama alatt, vagy megállapított, illetve megállapítandó időszakon keresztül - kötelezettség alapján - megfelelő és teljes pénzbeli vagy pénzértékű szolgáltatásért ellenszolgáltatásként fizetendő.

19. Cikk

Közszolgálat

(1) A térítés vagy a nyugdíj, amelyet az Egyesült Királyság vagy Észak-Írország állami alapjaiból vagy az Egyesült Királyságban levő valamely helyi hatóság alapjából fizetnek egy természetes személynek az Egyesült Királyság vagy Észak-Írország Kormánya vagy az Egyesült Királyságban levő helyi hatóság részére teljesített közszolgálatért, csak az Egyesült Királyságban adóztatható, kivéve, ha a természetes személy magyar állampolgár anélkül, hogy egyben az Egyesült Királyság állampolgára is lenne.

(2) A térítés vagy a nyugdíj, amelyet a Magyar Népköztársaság vagy annak egy helyi hatósága akár közvetlenül, akár az általuk létesített alaptól fizet egy természetes személynek a Magyar Népköztársaság vagy helyi hatósága részére teljesített közszolgálatért, csak a Magyar Népköztársaságban adóztatható, kivéve, ha a természetes személy az Egyesült Királyság állampolgára anélkül, hogy egyben magyar állampolgár is lenne.

(3) A jelen cikk (1) és (2) bekezdéseinek rendelkezései nem alkalmazandók kereskedelmi vagy ipari tevékenység keretében teljesített szolgálatért járó térítésre vagy nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Szerződő

Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztatható az először említett Államban, feltéve, hogy ezeket a fizetéseket részére ezen az Államon kívül levő forrásokból teljesítik. Ilyen természetes személynek olyan ösztöndíjból származó jövedelme, amelyet azért kap, hogy teljes idejű képzésben részesüljön valamely egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más tanintézetben, mindkét Szerződő Államban mentes az adó alól.

21. Cikk

Tanárok

(1) Azt a természetes személyt, aki két évet meg nem haladó időszakra az egyik Szerződő Államba látogat, hogy ebben a Szerződő Államban tanítson vagy kutatást folytasson egyetemen, egyetemi kollégiumban vagy más elismert oktatási intézménynél, és aki közvetlenül ezt a látogatást megelőzően a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, az először említett Szerződő Államnak mentesítenie kell az adó alól az ilyen tanításért vagy kutatásért járó térítés után attól a naptól számított két évet meg nem haladó időszakra, amelyen először látogatott ilyen céllal ebbe az Államba.

(2) A jelen cikk a kutatásból származó jövedelemre csak akkor alkalmazandó, ha ezt a kutatást a természetes személy közérdekből, nem pedig elsősorban valamely más magánszemély vagy személyek javára végzi.

22. Cikk

Kifejezetten nem említett jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy jelen Egyezményben kifejezetten nem említett fajtájú vagy forrásokból származó jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Fenntartva az Egyesült Királyság törvényeinek rendelkezéseit az Egyesült Királyságon kívüli területen fizetendő adó egyesült királysági adóba történő beszámításának megengedése tekintetében (ami nem érinti az alábbi általános elvet):

a) A Magyar Népköztársaság törvényei szerint és a jelen Egyezménnyel összhangban, a Magyar Népköztársaságban levő forrásokból élvezett nyereség, jövedelem vagy megterhelhető nyereség után akár közvetlenül, akár levonás útján fizetendő magyar adó (kizárva az osztalék esetében az olyan nyereséggel kapcsolatban fizetendő adót, amelyből az osztalékot fizetik) beszámítható arra a nyereségre, jövedelemre vagy megterhelhető nyereségre megállapított egyesült királysági adóba, amelyre a magyar adót megállapították.

b) Ha a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró társaság osztalékot fizet egy olyan társaságnak, amely az Egyesült Királyságban bír illetőséggel és amely közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaságban a szavazatoknak legalább 10 százaléka fölött ellenőrzést gyakorol, a beszámításnál tekintetbe kell venni (azon a magyar adón kívül, amelynek a beszámítása a jelen bekezdés a) pontjának rendelkezései alapján megengedett) a társaság által az után a nyereség után fizetendő magyar adót, amelyből az osztalékot fizetik.

(2) A Magyar Népköztársaságban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a jelen Egyezmény rendelkezései szerint az Egyesült Királyságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság a jelen bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól, de ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál ugyanolyan adótételt alkalmazhat, amit akkor alkalmazott volna, ha az adóztatás alól kivett jövedelem nem lett volna kivéve az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései szerint az Egyesült Királyságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az Egyesült Királyságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Egyesült Királyságból élvezett jövedelemre esik.

(3) A jelen cikk (1) és (2) bekezdései szempontjából az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek olyan nyeresége, jövedelme és elidegenítésből származó nyeresége, amely a jelen Egyezmény értelmében a másik Szerződő Államban adóztatható, ebben a másik Szerződő Államban levő forrásokból származónak tekintendő.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint a másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(4) Az „adóztatás” kifejezés ebben a cikkben bármilyen fajtájú és megnevezésű adót jelent.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg a jelen Egyezménynek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső törvényei szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

(5)

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni a jelen Egyezmény és a Szerződő Államoknak a jelen Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső törvényei végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. Az így kicserélt tájékoztatást titokban kell tartani és csak olyan személyeknek (beleértve a bíróságokat vagy az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek a jelen Egyezményben érintett adók kivetésével vagy beszedésével, az ezekre az adókra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok bármelyik Szerződő Állam illetékes hatóságát köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek valamelyik Szerződő Állam törvényeitől vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan adatok átadására, amelyek az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a törvényei szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhetők be;

c) olyan tájékoztatás átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselők tagjai

(1) A jelen Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

(2) Tekintet nélkül a 4. Cikk (1) bekezdésére, az a természetes személy, aki az egyik Szerződő Állam vagy bármely harmadik Állam másik Szerződő Államban levő diplomáciai, konzuli vagy állandó képviselőjének a tagja, és aki ebben a másik Államban csak akkor adóztatható, ha itt levő forrásokból származó jövedelmet élvez, nem tekintendő a másik Államban illetőséggel bíró személynek.

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezményt meg kell erősíteni, és a megerősítésről szóló okiratokat Londonban mielőbb ki kell cserélni.

(2) A jelen Egyezmény közvetlenül a megerősítésről szóló okiratok kicserélésének napját követő 60 nap eltelté után lép hatályba, és érvényes lesz:

a) az Egyesült Királyságban:

(i) a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében minden olyan adózási évre, amely a megerősítésről szóló okiratok kicserélésének évét követő naptári év április 6. napján vagy azt követően kezdődik;

(ii) a társulati adó tekintetében minden olyan pénzügyi évre, amely a megerősítésről szóló okiratok kicserélésének évét követő naptári év április 1. napján vagy azt követően kezdődik;

(iii) az értéknövekedési földadó tekintetében minden olyan megvalósult értéknövekedés után, amely a megerősítésről szóló okiratok kicserélésének évét követő naptári év április 1. napján vagy azt követően keletkezett; és

b) a Magyar Népköztársaságban:

olyan adóévekre, amelyek a megerősítésről szóló okiratok kicserélésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően kezdődnek.

(3) A Szerződő Államok kormányai között a légitforgalmi vállalatok és alkalmazottaik kettős

adóztatásának elkerülésére létrejött, 1975. június 5-én Budapesten aláírt Megállapodás hatályát veszti bármely adóra nézve azokra az időszakokra, amelyekre a jelen Egyezmény hatálya az ilyen adók tekintetében kiterjed. Mindazonáltal, amennyiben a Megállapodás bármely rendelkezése nagyobb kedvezményt nyújtott volna, mint amit a jelen Egyezmény nyújt, úgy az ilyen rendelkezés továbbra is hatályban marad minden adózási évre vagy adóévre, amely a jelen Egyezmény hatálybalépésének napja után nem több, mint 3 év múlva kezdődik.

29. Cikk

Felmondás

A jelen Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább 6 hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésétől számított öt év lejártá után kezdődik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti

a) az Egyesült Királyságban:

(i) a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében arra az adózási évre és az azt követő adózási évekre, amely az értesítés adásának évét követő naptári év április 6. napján kezdődik;

(ii) a társulati adó tekintetében arra a pénzügyi évre és az azt követő pénzügyi évekre, amely az értesítés adásának évét követő naptári év április 1. napján kezdődik;

(iii) az értéknövekedési földadó tekintetében minden olyan megvalósult értéknövekedésre, amely az értesítés adásának évét követő naptári év - és a következő naptári években - április 1. napján vagy azt követően keletkeztek; és

b) a Magyar Népköztársaságban:

arra az adóévre és az azt követő adó évekre, amely az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján kezdődik.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a jelen Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten, 1977. november 28. napján, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)

3. § (1) E törvényerejű rendelet a kihirdetése napján lép hatályba; rendelkezéseit a Magyar Népköztársaságban az 1979. évi január hó 1. napjától, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságban a társulati adó és az értéknövekedési földadó tekintetében az 1979. évi április hó 1. napjától, a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében az 1979. évi április hó 6. napjától kell alkalmazni.

(2) E törvényerejű rendelet végrehajtásáról az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.